

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”

TRIBUNA

De-ale viitorului apropiat.

II.

A doua chestie politică de importanță din esposeul lui Goluchowski a fost, cum am zis ieri, chestia macedoneană, respective orientală. Pentru noi Români, atât pentru cei din România, cât și pentru cei din monarhia austro-ungară și din Turcia (Macedonia) chestia aceasta prezentă un interes mai mare, ca cea a triplei-alianțe. De altfel ea e de importanță pentru întreaga Europă.

În secolul abia trecut, ca să nu mergem mai departe, s'a agitat mult și a fost mult timp la ordinea zilei chestia orientală. Ultimul capitol sângeros al ei s'a datat la 1876-7; a fost marele războiu româno-ruso-turc, în care Români și-au despropat prin vitejie gloria străbună.

După acest războiu, Orientul Europei, afară de unele mici ciocniri, cari aici nu pot lipsi, s'a liniștit. Se credea, că liniștea va dura timp lung. Cine însă a crezut aceasta, a fost în rătăcire. Prea sânt nemulțumite popoarele din Balcani și prea multe interese de-ale puterilor mari se ciocnesc aci, ca situația să rămână pe timp lung liniștită. Focul ardea sub spuză și din când în când arunca câte o flacără, care se stingea, ca în curând se apară erăși în alt loc. Războiul dintre Bulgaria și Serbia, detronarea lui Alexandru Battemberg, turburările interne în Serbia, războiul dintre Turcia și Grecia etc. sânt tot atâtea erupțiuni de nemulțumire și neliniște ale spiritelor. Dar' cea mai puternică acțiune în direcția aceasta s'a pornit din Bulgaria: e acțiunea și agitația cunoscută a vestitului comitet macedonean. Ea a fost și este periculoasă pentru că s'a făcut după un plan bine precizat și matadorii ei, în vederea scopului ce urmăreau, nu se sfiau a se folosi nici de cele mai de-testabile și criminale mijloace, cum e cazul cu regretatul profesor Mihăileanu etc.

Agitația și mișcarea pusă la cale de comitetul macedonean și-a ajuns culmea tocmai pe când puterile europene erau ocupate cu rezolvarea altei chestii orientale, din Orientul est, cu chestia chineză. Aceasta nu e încă deplin rezolvată și diplomația trebuie să reiese între agendele sale de nou vechea chestie orientală. Ea, se impune prin stările încordate, ce dominează azi situația din Orient.

De aceea Goluchowski în esposeul său a folosit un ton aspru față de statele din Orient, zicând, că acolo este un cuib de vifor.

La care stat a fîntit cu această es-presiune Goluchowski? Unii politiciani zic, că de sigur numai la Bulgaria, alții cred, că și la Serbia. Noi credem, că la toate statele — afară de România, — căci în fiecare din ele se află material esposibil, care poate ușor învâli în flacăra întregă peninsula. În Bulgaria agitația comitetului macedonean, în Serbia afacerile dinastiei, în Grecia nemulțumirea generală și destrăbălarea în politică și armată, în Turcia administrația defectuoasă și stări asiatiche — și pe lângă toate aceste frecările dintre diferitele popoare conlocuitoare și ciocnirea de diverse interese, fac, ca chestia orientală să fie pusă de nou pe tapet.

De altfel, cum e știut, în Peninsula-Balcanică au interese toate statele mari europene, dar' cu deosebire Rusia, Austro-Ungaria, Italia și Germania. Cum se încrucișează aici interesele acestora ne dă o dovadă ziarul rusesc „Rossia” arătând rivalitatea între Italia și monarhia noastră în Albania, care e asemenea un cuib de vifor.

„Rossia” accentuează, că Italia are aspirații asupra Albaniei și mari interese comerciale, apoi continuă:

„Întru-cât ne-am convins, regele Victor Emanuel se interesează personal, ca cultura și influența italiană să se întărească în Albania. La inițiativa lui s'a deschis în anul trecut în Scutari o școală comercială tehnică, afară de aceea s'a înființat în lanina o agență comercială, au înmulțit cursurile cu vapoare între porturile italiene și albaneze și în fabrica de vapoare din Livorno se construiește vapoare potrivite pentru cursul pe riul Boiana și lacul de Scutari. În felul acesta vrea Italia să se atragă la sine comerțul Albaniei și al Muntenegrului, și rezultatul acestor străduințe va fi în prima linie acela, că lemnele din codrii seculari de acolo vor fi transportate la Italia. Și această străduință e cu mult mai importantă, de cum am crede, pentru că — în ce privește venitele noastre — este știut, că Italia e datornică Austro-Ungariei și esportul din portul Fiumei îl formează mai ales lemnele expedate la Italia.

Starea aceasta va înceta acum și astfel Italia va putea la timp potrivit să pună cu privilegiul încheierii convențiunii vamale, taxe vamale pe importul austro-ungar de lemne, prin ceea-ce va contrabalansa paguba, ce o s'îi rezultă prin ridicarea taxelor vamale pe vinul Italian.”

Știm noi, că „Rossia” stă în serviciul scopului, ce l'am precizat în articolul de ieri, adică lucrează pentru spargerea triplei-alianțe și prin articolul din care am dat pasagiul de mai sus, voește a produce conflict între Austro-Ungaria și Italia. Dar' trebuie să recunoaștem, că „Rossia” are și dreptate scoțând la iveală interesele Italiei în Albania față de nișușele de germanizare, reprezentate prin Austria.

Din toate aceste rezultă, că Goluchowski a avut dreptate, numind situația actuală din Peninsula-Balcanică „cuib de vifor”, din care se pot descărca furtune în viitorul apropiat.

Dacă considerăm, că esposeurile ministrilor nostri de externe, sânt cum se zice, foarte afirmate; bine chiebură și dacă acum vedem, că de precis arată Goluchowski la pericolul din Orient, zicând, că din pricina lui, nu se poate ști nimic pozitiv pentru viitor, — putem fi siguri, că dinspre Orient se ridică nori amenințători.

Și cum noi Români, după-cum am zis, sântem în această chestie de aproape interesați, trebuie să petrecem cu luare aminte evenimentele, ca să nu ne afile nepregătiți.

(m.)

Sibiu, 29 Maiu 1901.

Pentru dușmani și asupritori. Ungurii știu foarte bine, că popoarele ce locuiesc împreună cu ei îi despreciesc, pentru-că popoarele acelea, pe cari ei le numesc „străine” și simțesc tot mai tare, că dreptatea nu se măsură în țara aceasta comună cu măsură egală. Dar' Ungurii nu-și dau seamă de primejdia, ce o prezintă pentru ei ura aceasta a neamurilor conlocuitoare. Ei sânt oameni cu capul a mână, cum sânt bună-ora și frații lor Bulgari. Istoria lor ne spune, că nici-odată ei nu s'au lăsat capacitații sau convinși. Cei-ce au avut de lucru cu ei, de convins nu i-au putut, au trebuit să-i învingă.

Nu există popor, care să urască mai tare pe Maghiari, decât Croații. În zilele trecute un ziarist german a umblat prin finutul dintre Drava și Sava, printre Croați. Publicându-și în ziarul său impresiile din această călătorie, publicistul berlinez scrie, că mai mult i-a atras atențiunea ura aceea neîmpăcată, de care este cuprins sufletul Croaților în contra Maghiarilor.

Un comerțant din Oradea-mare a primit o cartă postală din Končanica, de următorul cuprins:

„Din principiu numai aceea cumpăr din Ungaria, ceea-ce nu pot găsi nicăieri alturea, căci și în omul cel mai de nimic, dacă aș sprignit pe vechiul dușman și asupritor al scumpul mele patrii.”

Caracteristic este pentru firea ungurească, felul cum ziaristul maghiară prezintă lucrurile. „Scrisoarea aceasta — zice Nagy Váradi — este un act prețios. Din ea se poate vedea, de ce simpatii se bucură în mijlocul fraților națiunea maghiară pe lângă toată desinteresarea și concesiunile făcute de ea. Pentru-că e lucru dureros,

că scrisoarea nu este numai p'rerea unui fanatic croat, ci este expresiunea opiniei publice generale”. Prin urmare, vedeți d-voastră minune na mai pomenită! Ungurii sânt cei mai desinteresați oameni de pe lume și în special Croaților le-au dat multe semne de bunăvoință. Și cu toate acestea răsplăta din partea Croaților este: ura.

„Dar' nu face nimica, — zice gazeta ungurească, — din purtarea Croaților să învâlm și noi mințe. Și se urască și Ungurul tot așa de mult pe cei dela Viena — pe acești străvechi dușmani și asupritori ai nației ungurești.”

Așa se răsună la inimă, așa se mângâie s'ermanii compatrioți, urgisiți de toată lumea. Slabă mângâiere!

Rusia și Bulgaria. „Politische Correspondenz” află dela corespondentul său din Petersburg, că senzația ce a pricinuit în unele cercuri prezența colonelului rus Leontiev în Sofia e cu totul neindreptățită. Din izvor autentic se asigură, că acest oficer n'avea nici un fel de misiune în Bulgaria. Dacă dînsul a crezut de cuviință să răspundă dorinței exprimate de guvernul bulgar și să dea unele sfaturi privitoare la organizarea armatei bulgare și dacă împunerișia cerută în acest sens dela Petersburg nu i-a fost refuzată, — aceasta nu poate fi eveniment senzațional, cu atât mai virtos, cu cât se știe, că Rusia, care a colaborat mult la înființarea armatei bulgare, are, natural, interes pentru dezvoltarea acestei armate. Toate celelalte combinațiuni în legătură cu petrecerea colonelului Leontiev la Sofia, indeosebi știrea despre o convenție militară între Rusia și Bulgaria, sânt de domeniul fantasiei, ca și destăinuirile făcute de curând, despre o preținsă convenție militară ruso-sârbească.

Esposeul lui Goluchowski. Ziarul „Temps” din Paris, organul semi-oficios al ministrului francez de externe, apreciază în mod favorabil esposeul ministrului comun de externe, Goluchowski. Eată ce scrie între altele marele ziar francez:

„Istoria a designat calea și principiile de politică eternă, pe cari Austria nu le poate părăsi fără de jertfirea intereselor sale vitale. Afară de susținerea echilibrului european, imperiul Habsburgilor nu poate avea altă nișușină statornică, decât apărarea și validitatea influinței și autorității sale în Peninsula-Balcanică. Ca putere dunăreană, nu

poate abdice de supremația sa în faptă (suprematie de fait) asupra regiunii acestui fluviu și asupra micilor state, cari ocupă loc în basenul Dunării. Ungurii sânt în clar cu acest adevăr și urmăresc cu deosebită atențiune evenimentele din Peninsula-Balcanică.”

Aniversarea încoronării Maj. Sale de rege apostolic al Ungariei va fi la 8 Iunie. Cercurile oficiale și școlile vor s'erba, ca de obicei acest aniversar, ear' în biserică se vor ține servicii divine. Aniversarul acesta e al 34-lea.

„Recunoștință”.

Scriind despre întâlnirea dela Abba-zia a celor doi Regi, ziarele rusești și făcând aluzie la o eventuală alianță anti-slavă, au accentuat aproape toate, ca un fel de memento, că atât Grecii, dar' cu deosebire Români, datorează recunoștință Rusiei „liberatoare”.

Reflectând la aceasta, „Apărarea Națională” scrie între altele următoarele:

„Ne închipuim că autorii articolelor din ziarele rusești trebuie să fi știind ceva istorie și mai ales istoria Rusiei. Atunci e din cale afară temerar din partea lor să susțină, în contra adevărului istoric stabilit deja, că războaiele cu Turcii au fost făcute de Ruși din sentiment de umanitate sau din sentiment religios, că acele războaie n'au avut alte mobiluri decât ideea desinteresată a liberării creștinilor de sub jugul turcesc. Întru-cât mai ales ne privește pe noi Români, se pot scrie, și s'a scris volume întregi despre viața poporului român în timpul când armatele pravoslavnicului împărat au ocupat, într'atâtea rânduri, principatele noastre. Sufferințele îndurate de Români, dela cruzii lor „liberatori”, formează paginile cele mai triste din istoria poporului român.

Și astăzi se pretinde acestui popor recunoștință pentru Ruși? Și ni-se pretinde recunoștință când acum douăzeci-și-trei de ani s'a răsplătit prin cea mai monstruoasă ingrățitudine, sângele a zeci de mii de viteji români, cari au alergat la apelul disperat al Țărului și au căzut întru apărarea crucii? Și se bizue ziaristii ruși pe sentimentele rusefile ale poporului român? Dar' tot ce e cult în țara noastră va considera ca o sacră datorie de-a lumina conștiința acestui popor și a-i arăta ce fel de sentimente trebuie să nutrească față de Ruși.”

FOIȚA „TRIBUNEI”.

MIRIAM.

— Roman —

de

Jacques Vincent.

(Urmare).

Tata zimbă și câteva clipite a tăcut, apoi ca-și-cum ar fi dat ascultare unei inspirațiuni interne, mi-a răspuns următoarele:

— În adevăr, nu e corect. De dragul tău am călcat deja multe reguli și, zău, cine știe ce s'îrșit vor avea toate acestea?

— Ce voești să zici prin aceasta, tată? — îl întreb eu curioasă.

— Mă cuget tocmai, că aș pute doar' să-ți arăt pe fiitorul bărbat, nu la promenadă, ci așa, ca să-ți poți auzi vocea, să puteți vorbi la oală.

— Cum, și unde?

— Vom vedea, mai târziu, — răspunde tata — și ca-și-cum s'ar teme că deja prea mult mi-a spus, adăogă: azi nu pot încă să-ți promit nimica.

Poți ușor să-ți închipuești, ce curiozitate mă cuprinsese după această

conversație. Cine să fie oare fiitorul acela, căruia tata nici numele nu cutează să mi-l tradeze? Zădarnic caut printre cei din jurul meu — cu ocaziunea preumblărilor mele — cu trăsura am văzut adese pe tata în societatea fiilor de prinți și pașale — îmi dădeam trudă să-mi reamintesc fisionomia lor. Pe care dintre ei să-l investesc cu calitățile acelea, cari îl împodobesc pe el?

— Martă? De-ar fi el acela?

— Eară? — îmi zici și mă rizi. Doar' îți scrisesem că e urit.

A trecut o săptămână de atunci și n'am văzut încă a doua-ora pe vecinul misterios, deși făcusem cumnatei câteva vizite de atunci. Nici în Subrah nu se arată în timpul când întreg Cairo e acolo. A fost doar' năluca? Făt al fantasiei mele? Și a dispărut fără urmă? Am fost deja de trei-ori în chioscul acela, dar' zădarnic. Noroc că nu mă prea topeșc după el.

IX.

Câteva zile mi-am petrecut timpul construindu-mi în fantasia mea un întreg roman, în firul căruia necunoscutul meu din grădina era pus în strînsă legătură cu marele plan despre care îmi vorbise tatăl meu; bine știu, că fantasia-mi visătoare ce ușor mă transpune în imperiul basmelor, aceea una însă o vei recunoaște și tu, că feciorul de împărat de astă-dată nu trece peste

marginile evenimentului de cea mai modestă ambiție.

De ce și trebuie oare să cuget la el, nu știu. Poate fiindcă în vîștea mea de harem, de după grătelele mele nu mi-s'a dat să văd pe un altul. Și apoi, ca adevărată fiică a strămoașei Eva, am fost flatată de misteriozitatea aventurii mele. În romanul meu am grupat o întreagă serie de circumstanțe și posibilități, cari erau de efect miraculos una ca una.

Ascultă numai: Într'o bună dimineață tata mi-l prezintă în cel mai mare secret; eu, firește, mă port față cu el ca-și-cum „mi-ar fi străin de tot”, dar' în ziua următoare, de tot pe neașteptate și pentru mine în mod surprinzător apare într'o anumită fereastră, din care se deschide vedere în sâlbatecul sur eden, ear' acestei revederi îi vor urma întâlniri tainice și momente ale amorului cavaleresc, de cari numai poezia orientală știe inventa...

Spune, nu sânt contemplate toate acestea în mod cât se poate mai perfect?

Dar' oh, Martă dragă, visul meu s'a spulberat împreună cu eroul meu, și pentru-că amarul păhar al umilirii mele se se umplă de tot, am mai comis încă o prostie de necerez, pe care, eată, trebuie să-ți-o mărturisesc aci.

În urmarea repeziței dorințe a tatălui meu, că să fiu adeocă cu cea mai

mare precauțiune, numai o trei zile mai înainte de aceasta mi-a succed a mă furișca la Adilah. Știam că pe acel timp trebuia să o aflui în acel chiosc drăgăș, printre grătelele căruia privirile mele puteau să străbată în grădina oprită.

Va fi oare acolo? Sincer mărturisind, eram mînioasă pe el pentru neajutorința lui de a presimți fericirea ce i-o dă faptul, că doi ochi ca ai mei îl pîndesc. La adeocă aveam mare poftă să mă răsun asupra lui cu deplină indiferență... da... e ușor însă a zice, dar' greu a face.

Când am sosit, Adilah scria.

— Ce bine, că ai venit, — îmi zice ea; — îndată gat cu epistola și apoi sînt cu totul a ta.

— Frumos... nu te deranja, — i-am răspuns eu, până atunci eu voiu — celî ceva.

M'am așezat comod pe o sofă și frunzăream într'un volum de poezii arabe, pe care Aly îl lăsase pe masă. Aurul lor e un anume Hassan. Să și mărturisesc oare, că după zece minute mă plicăiau deja cu diripitele lor pășerele din grădina vecină? Un cutezător gheonoiu mițel se alintă pe grătele și și întinde curios căpșorul spre mine. Ce să fi făcut altceva? Am mers să-l alung de acolo.

(Va urma).

„Corp oficeresc maghiar“

Am arătat ieri, cum cea mai nouă și mai lacomă poftă a Maghiarilor este, ca să se scoată din institutele militare de învățământ din Ungaria limba germană, și în locul ei să se introducă ca limbă de propunere cea maghiară. În numărul său din 28 Maiu „Budapesti Hirlap“ pledează din nou pentru maghiarizarea armatei comune în Ungaria. Într-un articol intitulat „Corp oficeresc maghiar“ acuză pe ministrul comun de războiu, că a transferat cu grămada ofițeri maghiari la trupe austriace, cari nu se întregesc din Ungaria, și că o mulțime de ofițeri activi unguri servese la regimente curate austriace. Ziarul maghiar este informat, că chestia aceasta va forma obiect de interpelație în delegațiunile și își exprimă speranța, că delegațiunile îi vor de ministrului de războiu striotă îndrumare, ca pe ofițerii maghiari să-i aplatice exclusiv la trupe maghiare. — Sântem într'adevăr curioși ce vor decide delegațiunile în chestia aceasta. Nu pentru alta, dar — dacă Ungurilor le trebuie corp oficeresc maghiar, apoi de ce nu ne-ar trebui și nouă pentru cei 48.000 soldați români un corp românesc de ofițeri?

Din Beiuș.

Moartea lui I. Nistor. — Alergi de deputat. — Stăruitor deplorable. (Urmare).

Nu-i altă scăpare, numai preoți și mai ales protopopi destoinici să avem, la culmea misiunii din toate punctele de vedere, atât bisericești-scolare, cât și naționale, apoi și în alte treburi ale poporului. Protopopi consumați, nu slugă plecată la un pretoras, poate fost oare-când cald de negustor, sau ceva scribler. Protopopi ca cel din Sanislău (Lazar de Purcăreț), din Moftin, din Lugoj și Oravița s. c. l. cari vor ști direge, învăța și lumina și pe preoții subalterni.

La acestea mai ales preoții gr.-cat. rom. din diecesa Orăzii-mari vor reflecta, că mulțumesc de învățătura ori-și-cui, că au destul și își știu datorița. La aceasta reflecte, că chiar acestia au mai puțină destoinicie dintre toți preoții români: în folosința limbii române și în treburile naționale, ba și zilnice economice și de alte necazuri. Ei se cresc de mici în internate bine provăzute și în limba ungurească, ca în Orade, ba și cei din Beiuș încă încep pe această cale. Apoi trec în internate de teologie ungurească, unde s'hrăniți corporal bine, însă spiritual nimic, ce atinge ritul, datinele și necazurile poporului român. Când ești din teologie au îndemânarea limbii maghiare, — deși tatăl și mama le-au fost cu opinci, se cred ca papistași, se meargă de-a pocloni la pretori pentru mila de stat și pe la canonicii unguri a cerși parochii grase de sub patronatul acestora. Onoare excepționale. Altcum în acest respect neînfrântul naționalist și adevărat preot român, dl G. Șuta, mai de multe ori și-a ridicat glasul în coloanele acestui ziar. Eată, că unii preoți din diecesa gr.-cat. orădană, în părțile sătmărene, voesc a introduce rosariul îndatinat în biserica rom.-catolică. Dl G. Șuta a răspuns în foaia „Unirea“, că dacă poporul nu se va încanta da datinile, ritul, ceremoniile, cântările și rugăciunile bisericești noastre, de cari pe lume mai frumoase nu pot fi și nu sânt, — atunci nu poate fi nimica pe lume ce se-l' încante. Foaia bisericească din Blaj, „Unirea“, a primit espunerile dlui G. Șuta. Aceste sânt deci vederile dela metropolie, dela arhiepiscopie, și totuși sânt și acuma de aceia, cari tot nu ar vrea să cedeze din datini papistașești-ungurești. Mai nainte a fost vorba de alegeri de deputați detați, când poporul român de pe aici, poate și din alte locuri joacă sub stindarde de-ale lui Gajari, ba se înrolează și preoți, de frică, că nu vor căpăta congrua. În această privință îi revine din vreme o datorie neincunjurabilă comitetului nostru național. Comitetul nostru național trebuie adică să-și facă programa cel puțin cu o lună înainte de alegeri. Ar trebui să ede o broșură de vre-o 2-3 pagini, care să ajungă în fiecare sat românesc măcar în 10 esemplare, — la preoți și la învățători. Broșura aceasta să explice ce ținută să aibă poporul, și să fie esplicată prin preot și dascăl. În broșură se va explica, că preotul tot va primi congrua și dacă nu va ține cu Tisza-Goldiș. Afară de aceasta în fiecare cerc electoral să se denumească 2 bărbați din cler, 2 din mireni, cari să sfătuiască preoții și poporul a ține la cele scrise în broșură. Dacă din acești 4 membri independenți, oare-care n'ar primi însărcinarea fără motiv plausibil, să fie infierat în publicitate, să se vază care-s aceia cari n'au inimă de-a instrui și povățui poporul.

La alegerea ultimă din Beiuș pe lângă Gajari a mai pășit și un 48-tist. A avut voturi și dela Românii industriași și din poporul dela sate. Pentru-că poporul s'a săturat ori-și-cum de silnicile liberale, apoi deși sărac și ingenunchiat, vede că e tot una pentru el, ori cu Bánffy ori cu Kossuth, căci de pasivitate el nu știe, nefind cine să-l' esplice și să-l' țină acasă. Pentru aceea am relevat edarea și răspândirea broșurii amintite, care apoi să o esplice cei pricepuți.

În Domnul adormitul I. Nistor a știut pune la cale sute de oameni în contra lui Beliczai, ear' preotul, protopopul, advocații și alți inteligenți români și independenți, să nu poată păstori turma încredințată lor, să nu poată convinge poporul despre un lucru, ce taie în viața lui, ci acest popor să fie sedus de vinituri de lipitorile satului? Aceasta nu-mi vine să cred, căci atunci preoții și inteligenții români nu sântem lumină ci stert, întunecime și stricăciunea poporului, numai să-i mănăncă prescura și banii de procese, dar' nimica să nu-i ajutăm. Acest popor în două mii de ani a putut conserva națiunea noastră și azi când e în năcăz, și e sedus și apăsător prin volnicii tiranice, inteligența eșită din el să nu-l' ajute? Jos cu o astfel de inteligență! O astfel de inteligență nu va fi petrecută la mormânt cu lacrimi, ci cu blăsteme.

În veci să-ți fie amintirea în Domnul I. Nistor! căci pe tine te-a petrecut la mormânt șiroaiele de lacrimi ale tuturor celor adunați lângă cosciugul tău, că ai luptat luptă titanică, nu numai pentru familia ta, ci și pentru poporul la care ai aparținut. Exemplu ai dat și celor superiori și celor inferiori, cu un cuvânt tuturor, cari poartă numele de Român. — Multe ar mai fi de zis cu privire la proselitism și nazarenism, dar' acum n'am să amintesc decât câteva cazuri. Un om îmi povestea mai deunăzi, că într-o comună de pe aici a fost un preot cam grăbit. Dacă cutare om i-a rămas dator pentru cutare funcție preotească, preotul în toată ziua trimitea la om pentru acei 20 cruceri, și la birou se zălogească, deși bietul om nu avea în cap de iarnă nici mălaiu îndestulitor, drept-ce s'au făcut câteva familii nazareni. Moare preotul, vine alt preot. Azi comuna se laudă, că n'a mai avut așa preot. Nazarenii s'au reintors.

Alt cas. Într-o biserică de pe aici, după sf. liturgie, toți es afară, dar' rămân două părechi, 2 bărbați și două femei, cam în etate de 45 ani. O păreche s'a cununat adecă, cealaltă a fost martor. Un domn străin în biserică, se miră de o astfel de datină, nemorală, căci trăesc la olaltă în căsătorie nelegitimă aproape 20 ani. Preotul zice, că aici e așa datina și are în sat și 20 părechi de acestea, încă necununate. Domnul străin mai zice și cătră săteni, că slabă și nereligioasă datină țin. Sătenii zic, că: e așa, destul de rău, dar' n'au ce face, că o păreche țină, care face nuntă, preotul nu o cunună fără 20 florini, și așa, fiind săraci, nu se pot cununa, până așa zicând în gura morții, ba mulți mor și necununați, deși ar dori. În sat azi sânt și nazareni și Unguri veniți de pe la câmpie. Și popa nostru își bate pieptul, că e Român verde, a fost și cu memorandiștii.

(Va urma).

Din Bistrița.

— Producțiunea teatrală a meseriașilor. — Noul local al reuniunii. — Încă una. — 27 Martie 1901.

În 23 l. c. s'a ținut în sala cea mare dela „Gewerbeverein“ producțiunea teatrală a meseriașilor români. A fost prima pășire în public a reuniunii de abia 4 luni constituită. Să zicem așa, proba de foc.

Succesul cu care se poate făli reuniunea are să-i servească de un indemn puternic pentru viitor, ear' pentru trecut de o dulce mângâiere și satisfacție pentru zelul și munca prestată până acum.

Durere numai, că incidentul trist al morții regretatului Alexandru Silași a căzut tocmai înaintea petrecerii, ceea-ce a împedat poporul dela participare. Dacă e de respectat simțul acesta de pietate și de jale la popor față de răposatul lor preot, apoi de altă parte nu mai puțin e de laudat inteligența din Bistrița, care deși a regretat adânc pierderea lui Silași, totuși, aflând, că poporul nu va participa, ca bieții meseriași să nu rămână de pagubă și ostenelele lor să nu meargă în vânt, au venit aproape în corpore și ne-au spriginut o prezența și o obolul lor.

Astfel s'a ținut producțiunea în prezența unui public mai mic, dar' ales, care a fost în poziție și aprecieze după merit nivelul mai înalt pe care a stat cea dintâiu producțiune a reuniunii.

Piesa „Cărlanii“ de Negruzzi a fost interpretată cu multă dibăcie din partea domnilor Alexandru Pop (ca Lionescu),

Vasile Ghișoiu (ca Miron) și Ioan Fântână (ca Terinte). Cu toate acestea însă au fost aproape întrecuți toți trei de domnișoara Aurelia Titon (ca Domnica) și M. Besuan (ca Vochița), care au dovedit mult talent și siguranță în pășire și cântare. Nu înzădar că toate rolurile au fost ținute de cele mai bune și mai probate puteri, dar' și publicul ne-a răsplătit cu dese și frenetice aplauze.

Piesa „Pietra din casă“ încă n'a rămas îndărătul celeilalte.

Dintre diletanți a eselat aici în mod deosebit Ioan Fântână, care în rolul lui Nicu a produs multă ilaritate. Dl Fântână e o incontestabilă forță de comic.

D-șoarele Aurelia Titon (în rolul cocoanei Zamfira) și d-șoara M. Titon (ca Marghiolița), au jucat cu cunoscute lor vervă și siguranță, ear' piesele cântate le-au executat cu pricepere.

O bună putere e și dl Alexandru Pop în rolul lui Franz Birman, care a interpretat minunat doctorul întocmai, precum ne-a încântat cu frumoasa sa voce în rolul de Don Juan în „Cărlanii“.

Ceialalți debutanți, anume dl Ioan Chindriș (ca Păloiu), Ioan Cochiga (ca Lionii), d-șoara M. Besuan, ca Ioana și dl Ghișoiu s'au achitat destul de bine de rolurile lor și promit mult pentru viitor.

În fine a declamat dl Ioan Fântână anecdota populară a lui Speranță, „Treii surzi“, secerând minunate aplauze.

Succesul material al producțiunii e relativ destul de bun, mai ales că n'a luat parte din popor aproape nime.

Toți diletanții mulțumiți de succesul câștigat și-au promis spriginul și pe viitor, așa, că în curând ne vom apuca de studiu unei noue piese teatrale.

În 1 Maiu și-a deschis reuniunea noul local, pe care l'a aranjat cu propriile mobile.

La acuirarea sumei necesare pentru mobilari au contribuit atât membri, cât și onor. inteligenți din Bistrița, precum și institutul „Bistrițana“, după cum se va vedea din darea de seamă ce se va publica în curând. „Ți-e mai mare dragul să intri mai ales în zi de sârbătoare în noul local, care deși simplu, dar' cu gust aranjat, e ca o casină, având o sală de lectură și una mai mare pentru biliard, cărți, domino, șac etc. Este de laudat dl ocașar al reuniunii, Vasile Lungu, care a jertfit și a ostentit mei mult întru aranjarea noului local.

Fiind încă la începutul începutului, reuniunea încă în anul prim, nu poate jertfi o sumă oare-care și pentru abonarea jurnalelor noastre, căci taxele și cotizațiile disponibile abia ajung pentru acoperirea cuartirului și a susținerii localului. De aceea comitetul împins de extremă necesitate a adresat un apel la foile noastre, ca să ni-le trimită barem până la anul nou gratis, ori cu preț redus. „Până acum nu au răspuns la rugarea noastră, decât redacția „Familiei“, care ne-a și trimis imediat foaia gratis, apoi redacția „Drapelului“, care ni o trimite gratis până în 1 Iulie. Am dori, ca și celelalte foi și în special „Tribuna“ să ne facă vre-un mic favor.

Mai săptămânile trecute a apărut prin „Tribuna“ o corespondență scrisă de meseriași Ignat Englean, Grigore Pop, Pavel Zăgrean, Ioan Echim și Ioan Părcălab, în care se plâneau că reuniunea nu prea face spor și că nu e spriginată.

Permită-mi domnii să le fac vre-o două observații, respective să le dau un sfat, pe care urmându-l nu vor mai sfocl-o ca cu ocașia aceasta.

Ăntăiu și ăntăiu să nu fie prea impacienți. Numai Țiganul se ruga la Dumnezeu așa, că: „Dă Doamne, dar' acum îndată“.

Dacă ar fi venit d-lor pe la reuniune, ar fi aflat de bună-seamă că noul local a fost închiriat numai pe 1 Maiu, căci numai atunci s'a goliț, ear' în vechiul local provisor nu s'a putut face nimic, fiind un local de cărcimă foarte neacomdat.

Acum avem localul cel nou, dar' pe d-lor încă nu i'am prea văzut călcându-l pragul, afară doar' de dl Grigore Pop, care ca membru în comitet a venit la ședințele comitetului.

Se plâng d-lor, că în vechiul local n'au avut foi, ci au fost siliți să se joace numai durac și concină. Cine-i de vină? Eu așa știu, că o parte din dinși nici nu sânt membri la reuniune. Poftesc să se înscire de membri, să plătească taxe, ca să avem vre-o câțiva florini mai mult, din cari apoi vom abona și foi.

De altcum, ca să le facem pe plac, comitetul s'a decis și la aceea, ca să ceară deocamdată foile gratis, până vom trece peste greutățile începutului. Dar' la apelul nostru nu au răspuns afară de „Familia“ și „Drapelul“ nici una. Și poate-că au dreptul. Vor fi având și ele necazuri și lipsă și ce ar fi, dacă le-ar da gratis la căți le cer.

Îi doare pe d-lor și aceea, că reuniunea de mult se tot găță să aranjeze o petrecere și încă tot nu se face nimic. Dacă ar fi așa de zelosi față de binele reuniunii, precum se arată de sfătoși când e vorba să critizeze, ar fi aflat, că

nu comitetul reuniunii e de vină, că s'a aminat așa de mult producțiunea proiectată deja pe la Paști. Dacă vreau să se convingă despre toate acestea, precum și despre aceea, că e și cât a lucrat comitetul, poftescă la dl secretar, care le va pune la dispoziție protocoalele ședințelor ținute de comitet.

Dar' acum să-i întreb eu pe d-nii de mai sus, că dacă au așa mare zel față de reuniune și varsă lacrimi prefăcute de oroocidil asupra slăbului progres ce-l' dovedește, de ce nu a venit nici unul din ei la petrecerea și teatrul din 23 Maiu? D-lor provoacă cu gură mare inteligența ca să spriginească pe meseriași și când colo inteligența se prezintă în număr mare la producțiune, ear' d-lor, meseriași nemulțumiți nu vin de loc. Și despre aceea să fie siguri, că inteligența nu de frica lor a venit, ci din adevărată atragere față de reuniune.

Așadar' vor face bine d-nii numiți, dacă pe viitor ne vor da pace cu sfaturile și criticile lor, ci mai bine să arete înșiși mai mult interes față de reuniune și, ceea ce e mai esențial, pe viitor să umele pe picioarele lor, nelăsându-se seduși de răuvoitorii meseriașilor români.

Atâta deocamdată. Raportor.

Revista esternă.

Finanțele Italiei.

După-cum se anunță din Roma, în-cassările statului italian se urcă mereu în chip ferm. Anul financiar ce se înceheie la 30 Iunie nu numai că nu va prezenta deficit, ci chiar un escedent, după-ce se vor acoperi și cheltuelile pentru drumurile de fer, pensuniile, pentru expediția din China, etc.

Situația tesaurului e foarte favorabilă. Suma destinată pentru plata cuponului de Iulie e deja gata.

Alegerile din Spania.

Ministerialii au obținut, în alegerile senatoriale, o puternică majoritate. Se prevede alegerea a 120 senatori ministeriali și a 30 membri ai opoziției.

Misiunea armatei franceze.

Cu ocașia primirii corpului oficeresc din Froyes, ministrul de războiu Andree zise, că armata franceză nu poate avé alt scop, decât să luere la mărirea puterii Francei. Pentru de a pregăti învingerea este de lipsă unitate perfectă între toți membrii armatei.

Miscarea studentească din Rusia.

„Politische Correspondenz“ primește din Petersburg știrea, că printre studențimea rusă și în special printre cea din Petersburg domnește acum o liniște deplină. Se pare însă că nu e vorba decât de un fel de armistițiu, de oare-ce elevii școalelor superioare sânt decizi să reiese la toamnă atitudinea lor obstructionistă, în cazul când autoritățile școlare nu vor modifica regulamentele în sensul dorit de studențime.

Nouă ordine de lucruri în Transvaal.

La dejunul de onoare care s'a oferit lui Sir A. Milner în Londra, Chamberlain a exprimat speranța, că Sir A. Milner va stabili, după întoarcerea sa în Africa-de-sud, o nouă ordine de lucruri în scopul împăcării și cooperării celor două rase. Aceasta e principala condiție pentru ca Africa-de-sud să fie liberă.

Lupta în comitate.

Congregația ordinară a comitatului Hunedoara se va ține Vineri, în 31 l. c. Membrii români ai congregației sânt provocați să se infățoseze în număr considerabil, cu atât mai virtos, că Românii vor păși în această adunare cu o propunere de sine stătătoare în chestia faimoaselor ordinațiuni ale lui Hieronym. Nădăjdum, că și de astă dată lupta națională a fraților din Hunedoara va fi deamă și înălțătoare.

La

Abonament lunar

pentru

Iunie st. vechi

Invitat

Administrația ziarului „TRIBUNA“

Cronica zilei.

Sibiu, 29 Maiu n. 1901.

† Eugeniu Mocsonyi. Moartea neașteptată a regretatului Eugeniu Mocsonyi a produs în toate cercurile române din Sibiu sincere regrete. Ca echou al acestora ieri s'au trimis la adresa familiei mai multe depeșe de condolență, din partea Escl. Sale Metropolitului, Dr. Rațiu și familia, redacția „Tribunei“ etc.

Abzicerea lui Krieghammer? Ziarul „Wiener Tagblatt“ aduce știrea, că ministrul comun de războiu, Krieghammer, după închiderea delegațiilor va abzice de postul său. Ca urmaș se amintește Uesküll-Gyllenbrand, comandantul corpului de armată din Viena.

Cununie. Emiliu Pop, teolog absolut și Valeria Bighian, își vor sërba cununia Duminecă, în 9 Iunie st. n., la 4 ore p. m., în biserica gr.-cat. din Bercheșiu.

Logodnă. Membrii corului „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, dl Nicolau Ișan, măiestru pilar și d-șoara Paraschiva Stroilă, logodiți.

Studentii români la Atena. Pe lângă alte excursiuni, societatea istorică română de sub conducerea profesorului Gr. Tocilescu a hotărât să facă la 15 August o excursiune arheologică la Atena, pentru a visita vechile monumente arhitectonice eline și în același timp a reîntoarce visita studenților greci.

Dl Sturdza a promis că va pune la dispoziția studenților un vapor de războiu. Fiecare student trebuie să depe 50 lei taxă. Persoanele particulare 100 lei. Excursioniștii vor avé în schimbul acestei taxe: drumul și întreținerea. Excursioniștii li-se va face la Atena o primire strălucită. Guvernul elin pune la dispoziție un vas de războiu pentru vizitarea coastelor și insulelor țării.

† Login Ardelean, proprietar, membru al consiliului dela Hunedoara, virilișt al comitatului Hunedoarei, reprezentant al comunei Deva, după un morb greu și îndelungat, împărțit cu sfânta cuminecătura, în etate de 63 ani, și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului în ziua de 25 Maiu n. În mormântarea a fost luni, 14/27 Maiu, în cimiterul gr.-oriental din Deva. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată! Dionisiu Ardelean, fiu. Nicodim Ardelean, frate. Iosif Toma, unchiu. Maria Ardelean născ. Popa, cumnată. Teola Ardelean m. Lucoleța, Rosa Ardelean m. Orbonaș, Nicodim Ardelean junior, Agata Ardelean, Elisabeta Ardelean, Maria Ardelean, Cornelia Ardelean, nepoți și nepoate. Elena Susan, m. Boser și Emilia Susan, strănepoate.

Scandalosii din Aiud. Cu prilegiul morții regretatului protopop al Aiudului, Aron Boeriu, — cum scrie „Unirea“, — familia a tipărit usitatele necroloage la o tipografie de acolo. După datină, locul imprimării a fost trecut cu următoarele cuvinte: „Tipografie, societate pe acții în Aiud“. Aceste câteva cuvinte, tipărite în românește, au fost de ajuns să invenineze pe acționarii numelui institut tipografic și să scoale în capul directorului o furtună caniculară. Aceasta a silit pe directorul să facă în nrul 40 din 19 ort. a foi „Közérdek“ următoarea declarațiune:

„Pe necroloagele de dto 17 ort. ale răposatului protopop gr.-cat. Aron Boeriu, edate în limba română, imprimarea (impresziunea) tipografiei și papetăriei soc. pe acții, s'a ținut în traducere românească. Ca directorul numelui societăți, declar spre liniștirea tuturor acolora, cari împreună cu mine s'au scandalisat pe dreptul pentru acest lucru, că traducerea de pe ungurește a locului imprimării pe o limbă străină s'a întemplat fără știrea subscrișului și a conducătorului, și a fost o greșală a culegătorului. Imediat am și dispus, ca astfel de greșeli să nu mai obvină. — Lázár István.“

În un comitat, în care zdrobitoarea majoritate a locuitorilor sânt Românii, conlocuitorii maghiari se scandalisează dacă pe un produs tipografic se pune locu imprimării în limba română. Cu adevărat scandalosii oameni Aiudenii ăia!

Dobriținul e al 4 lea oraș din Ungaria, în ce privește averea, care după ultima inventariare e de 37 milioane 795.231 coroane.

Saraffoff, fostul president al comitetului de ucigași din Sofia, era să evadeze zilele acestea din temniță. Totul a fost pregătit: zăbrelele dela fereastra temniței erau mișcate din locul lor, funiile gata, 5 prieteni aproape. Semnele, ce și-le-au dat, au atras atențiunea soldatului de gardă, care dând signalul de alarmă a împedecat totul.

Aniversarea încoronării țarului Ieri, în 28 Maiu n., din incidentul încoronării țarului, în toate bisericile din Rusia a fost serviciu divin.

„România la Roma“. La 19 Maiu v., orele 9 seara, va avea loc la Ateneu în București inaugurarea marelui tablou al talentatului artist Grimani: „România la Roma“. Cu aceasta ocazie domnul de Luca, cunoscutul publicist, profesor și avocat italian, va vorbi despre acest tablou și despre festivitatea ce a avut loc la Roma, în Octomvrie 1899. Di Luca este un mult apreciat conferențiar, precum și un filo-român neîntrecut. Sărbarea dela 19 Maiu se da în parte în beneficiul meritului artist. Di V. A. Urechia va vorbi și d-sa la această sărbare.

Cutremur de pământ. Duminecă s'a simțit, după cum ni-se scrie, în Sărăjevo, la 2 ore 17 m. dimineața un cutremur, care a durat 5 secunde, venind dela ost spre vest.

„Activitatea“. Ni-se scriu următoarele: „Umoristica diletantă dela Orăștie, care chiar dela început a eruzut că „impune“ prin aceea că brucează în chip neobișnuit în o presă serioasă, și brucează anume atât în cele politice cercurile politice române, cât și în cele sociale cercurile românești din orașelul unde apare, — a primit, precum ni-se comunică din Pesta, o meritată lecție de bună purtare din partea tinerimii universitare române din Budapesta. Societatea de lectură „Petru Maior“, a decis zilele trecute a nu primi mai mult printre foile ce vin societății, gazeta „Activitatea“. Căci prea s'a dovedit plin și îndesat în scurtul timp de când apare, că această foaie nu e Activitate, ci mai curând Mănuică, atât politică, cât și socială, economică-culturală, măciuca a cărei deviza pare a fi numai a distrage, a sfărâma (de ar avé putere!) tot ce alții cu muncă serioasă și premeditată au clădit în giruri de ani.“

Advocat condamnat. Baronul Adolf Exterde, avocat în Chișineu, înșelând pe clientul seu Mitru Turdea cu 600 cor. a fost condamnat de tribunalul din Arad la 1 lună temniță și pierderea dreptului de a exercita advocatura. Sentința fiind acum întărită și de tabla din Oradea mare, va fi înconștințată și camera advocațională.

Ciuma în țeara Cap. Totalul casurilor de ciumă constatate până acum e de 608, dintre cari 308 mortale.

După model român. Doctorii olandezi Redingius și Vrymans, au fost la București să studieze organizația institutului de bacteriologie și anatomie patologică, unul din cele mai bune din Europa.

La plecarea doctorii olandezi au primit d-lui prof. Dr. Victor Babes, directorul institutului, admirația lor întregă pentru construcția și organizația institutului, care va servi ca model aceluia proiectat a se înființa în Olanda.

Casina maghiară din Sibiu. Referitor la cele cuprinse în „Cronica“ cu titlul de mai sus din nrul de Duminecă, 13/26 l. c. al ziarului nostru, comitetul casinei în o adresă trimisă la redacția noastră, declară, că cele publicate despre această casină în „Ellenzék“ și „Magyarország“, pe baza cărora s'a scris cronica noastră, sânt cu totul greșite și neadeverate.

Comitetul — cum se zice în declarație — nu știe cine a trimis numitelor ziare informațiile aceste eronate, regretând, că un neunoscut răspunde despre casină știri false. Casina maghiară din Sibiu este o instituție socială, din sinul căreia sânt deschise chestiunile politice, religioase și de naționalitate. (§. 4 din statute).

„Der Anker“, societatea de asigurare pe viață și rente și-a ținut în 20 Aprilie n. a XLII. adunare generală ordinară sub prezidiul d-lui conte Anton Prokesch v. Osten. Avera societății s'a ridicat la 138 milioane cor. Dintre aceste se împart pe Ungaria: hârtii de valoare ung. cor. 14.472.457.75, împrumuturi ipotecare 13.005.200 și realități în Budapesta cor. 1.063.768.80 — la oaltă cor. 23.541.426.55. Cuponul de acții cu 200 coroane și câștigurile descrise în anulul de astăzi se pot ridica în număr de la cassa societății în Viena ori în Budapesta. Câștigurile le solvește și reprezentantul din loc al societății, dacă se produce couponul subscrierii în regulă.

Ce-i este necesar unei dame? Un teint frumos, curat, fraged. Acesta poate fi obținut mai ușor și mai sigur folosind Crema Margit, renumită și iubită în toată lumea. Alifia aceasta de obraz de tot nestricăcioasă și scutită de lege, care nu conține nici argint viu, nici plumb, îndepărtează după câteva zile pecinginea, petele și toate necurățiile de piele, netezește încreșturile și dă pielei o culoare fină, tină, proaspătă. Se capătă la producătorul ei, Kelenen de Földes, farmacist în Arad și la toate farmaciile. Un borcănel mare 2, unul mic 1 coroață.

POSTA REDACȚIUNII

Viena. Primit. În câteva zile urmează scrisoare.

Beiuș. Să face cum ați dispus.

Vieța socială.

Concertul „Reuniunii române de cântări“ din Cacova.

— 10 Maiu v.

Culmea sărbătorilor în ziua de rugă a Sfântului George, a fost în comuna noastră fără îndoială concertul dat sub dirigența tinerului învățător Ioan Cioc. Concertul acesta a fost un eveniment atât de important în progresul nostru musical, încât sântem datorți a reveni cu amănunte asupra lui. Atât ca program, cât și ca execuție, concertul a atins o înălțime rară în concertele românești. Tinerul Ioan Cioc și-a dovedit de repește-ori capacitatea, pe terenul muzicii — fiind între elevii pedagogiei din Caransebeș, unul dintre eminenți, atât în cele pedagogice, cât și cele musicale. Comuna Cacova poate fi mândră, că a dobândit pe lângă harnicul învățător Traian Linția încă o putere așa de prețioasă.

La orele 8 și jum. seara corul mixt constător din aproape 90 persoane, a început concertul cu compoziția cor mixt a lui Dima „Dor de călătorie“. A fost cântată cu multă pricepere și simțământ, dovadă aplausele prelungite ce le-a primit corul. Așa e lumea: dă mult celor ce sunt de ajuns laudele primite, nu se mai aștepte și dela mine altele. Au urmat apoi: „Răsărit dela Crisana“, cor mixt, de I. Vidu. „Traicu valea“, cor mixt, de I. Murșan, cu varia de I. Vidu. „Răsăritul Ardealului“. Ultimul punct a fost „Margul lui Mihaiu-Eroul“, compoziție a dlui Vidu.

S'a înccasat în total 188 coroane. Substrăgându-se esepsele de 60 coroane, a rămas venit curat 128 coroane, care sumă s'a alăturat la fondul reuniunii. Nu-i nici o mirare a auzi corul Căcovei cântând așa frumos, căci acest cor este cel mai bătrân din valea Oraviței, implinind 21 ani și are ca președinte pe un Linția, apoi nu de mult s'a întărit încă cu o putere harnică în persoana dlui Cioc, care — precum am înțeles — are de gând să meargă pe câțva timp la școala dlui Musicescu. Comuna Cacova, care este o comună de frunte în tractul Oraviței, poate fi mândră că dispune de un excelent cor, căruia se-i dorim și mai încolo prosperare, căci la auzul lui, mai uită și bietul Român necazurile.

„Participantul“.

PARTEA LITERARA.

Originea cuvântului valah.

De

Dr. Dimitrie Magdu.

(Urmare).

Într'o pătură oareși-care a populațiunii se fabula deci obscește și volscește, că latinește nu știau; ear' despre Osci se mai zice, că deși ginta lor a pierit, vorba lor tot a mai rămas în sinul Romanilor. Quum Oscorum gens interi erit, Sermo eorum apud Romanos restat (Strabo Lib 5. Geografia).

Nu era nici la Romani, cum nu era pe vremea aceea nici la alte popoare „eu-l“ caracterului etnic atât de încheat și atât de pronunțat, precum îl aflăm pe acesta de încheat și pronunțat la popoarele de astăzi.

Clasa mai cultă a Romanilor se îngrădea pe sine cu limba Latiului purificată, ear' restul populațiunii vorbea negenat limba felului seu de a fi, cu osebitele ei chipuri de graiu și nuansări dialecticale.

Chiar și în timpurile cele mai ferice ale stăpânirii Romanilor, mulțimea vorbea în limba rustică sau barbară, după cum ne arată Quintilian Lib. I. cap. 6: Quod si in ipsa Urbe et felicibus Saeculis, vulgo imperitos barbare loquutos, et tota saepe Theatra, et omnem Circi turbam exclamasse barbare.

Totuși, încă cu una sută de ani înainte de Christ, felurilele chipuri de graiu și nuansări dialecticale au început a ceda unei stăruințe puternice, ce se manifesta în sinul seminiților italice, de a le contopi și aduce în puterea cohesiunii asimilațoare, — în acord cu recerintele timpului, — într'o singură formă.

Popoarele din Italia-proprie au început pe rând a-și perde: la început numirea lor etnică, mai apoi obiceiurile și limba lor, până ce în sfârșit pe vremea Cesarilor s'au confundat cu totul în apele fluviului latinității a Romanilor.

Deosebirea între limba clasică și între limba rustică romană n'a încetat însă nici de astă-dată. Decât că osebitele chipuri de graiu și nuansări dialecticale trecuseră, — deodată cu popoarele ale căror comoară erau — printr'o metamorfosă oareși-care, pe carea la acest loc o numim de transformare etnică și lingvistică, în urmarea căreia în sfârșit s'au unificat, prefăcându-se în componenții unei și aceleiași limbi.

Dela acest timp până la completa dimilațiune a Romanilor, carea a urmat în a doua parte a sec. V lea, poporul roman nu mai vorbea deci decât, pe lângă clasică latină, o singură limbă rustică romană, aceea a Valisilor.

Numirea generică de Valisici însemna dela acest timp, pentru populațiunea din Italia proprie aceea ce însemna numirea de Aousini pentru populațiunea mesapo-grecă din Italia-inferioară. (Va urma).

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Dela producțiunea teatrală aranjată cu ocaziunea adunării generale de primăvară a Reuniunii învățătorilor români gr.-cat. despărțământul Albei-Iulia, ținută în ziua de Sfântul George st. v. a. c., în opidul Ighiu, au încurs ca suprasolviri și oferte dela marinimoșii domni și doamne: M. Onor. Georgiu Părau, director gimnasial în Brad, 5 coroane; Nicolau Florescu, proprietar în Ighiu 5 coroane; Ioachim Totoian, preot gr.-cat în Chișfalău 2 coroane; Enea P. Bota, preot gr.-cat în Șard 2 coroane; Aurel Domșa, învățător în Panticu 1 coroață; Ioan Maxim, preot gr.-or. în Ighiu 80 bani; Nicolau Nerelescu, preot și învățător în Intregăli 1 coroață; Georgiu Totoian, învățător în Chișfalău 1 coroață; Ioan Tănase, învățător în Bărbant 1 coroață; Felix Dumitrean, student în Chișfalău 1 coroață 20 bani; Manuel Franc 20 bani; Ivan Ioan 20 bani; vânduva Dr. Kisbach 1 coroață 20 bani; vânduva Ecaterina Moldovan 1 cor. 20 bani; Gruber József 20 bani; Amos Francu, preot gr.-cat în Benic 1 coroață 20 bani; Ioan Dumitrean, învățător pensionat în Șard 1 coroață 40 bani; Moise Metes, notar cerural în Oricău 1 cor. 80 bani; Nicolau Mărginean, măcelar în Ighiu 2 coroane; Dr. Tokos Géza, preot în Ighiu 1 coroață 20 bani; Pândur György, învățător rom.-cat. în Ighiu 20 bani; Emil Maxim, subnotar în Bucium 2 coroane; Ioan Șara, învățător secundar în Șard 20 bani; Georgiu Istrate 20 bani; Josef Kesner, cancelist 80 bani; Cornel Metes 40 bani; Aurel Barb, proprietar în Oricău 4 coroane 40 bani; Isidor Raica, preot în Galda-inferioară 1 coroață 20 bani; Ioan Bota în Alba-Iulia 1 coroață; Filimon Muntean 40 bani; Ioan Pampu, învățător-primar în Alba-Iulia 40 bani; Vasile Bucerzan 1 cor. 20 bani; Ilie Hălătau, primar în Ighiel 2 coroane 60 bani; Procopiu Coste, preot gr.-or. în Ighiel 1 cor.; Ioan Kisbach 20 bani; Ioan Medrea, primar în Ighiu 40 bani; Tiron Dobo 40 bani; Georgiu Spătacean, învățător în Galda-inferioară 60 bani; Stefan Anghel 40 bani; George Pitio 20 bani; József Jenő, comerciant 20 bani; Jozsef Leopold, comerciant 20 bani; Petru Dumitrean 1 coroață; Ioan Domșa 76 bani. Suma suprasolvirilor 50 coroane 96 bani. Din prețul intrării au venit 64 coroane 80 bani, la oaltă fac 115 coroane 76 bani, din cari substrăgându-se esepsele, a rămas un venit curat de 48 cor. din cari 2/3 = 16 cor. s'au predat în fondul reuniunii înv. gr.-cat desp. Albei-Iulia; ear' 1/3 = 32 cor. în fondul bibliotecii gr.-cat. din Ighiu.

Deci subscrierul și pe calea aceasta în numele învățătorilor despărțământului Albei-Iulia și a comitetului școlar din Ighiu aduc călduroasă mulțumită marinimoșilor domni și doamne, cari au binevoit a aurge cu obolul d-lor la ridicarea și deșteptarea neamului nostru. Ighiu, în 16 Maiu 1901.

Ioan Domșa, învățător.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Din vieța lui Barbu lăutarul.

Un bătrân boer moldovan, așezat la o moșie din apropiere de Roman, care fusese bun prietin cu V. Alexandri, ne-a povestit zilele trecute următorul frumos episod din viața vestitului lăutar, a neuitatului Barbu lăutarul.

Într'o seară liniștită și senină de vară, 'mi-aduc aminte, par'că ar fi azi, eram la Mircești la castelul dulcelui V. Alexandri.

Printre nenumărații oaspeți se afla și marele compozitor muzical Liszt.

Era petrecanie mare; chef la toartă, larmă și voe bună, așa cum nu se mai obișnuete astăzi.

Într'un târziu, sosisă în două calește boerești și lăutarii dela Iași. — Era banda lui Barbu.

Lăutarii toți țigani îmbrăcați după vechiul port moldovenesc: anterie negre, scumpe și lungi până la pământ, în cap cu mițoase căciuli brumării, iar în picioare cu opinci nou-nouțe, cu meșteșug înflorite.

Aproape toți erau tineri. — În frunte era vestitul Barbu, — un bătrân dulce la chip, zimbitor cu o figură palidă, de o duioșie și blândeță atrăgătoare; cu barba lui mare albă cum e argintul și lungă până în piept.

Și cât de luminoși și fermecători de frumoși ochi avea bătrânul acesta slăbuț, de înălțime potrivit și ceva adus de șale.

Par'că-l vedeam; când își revărsa privirea lui blândă desmerdătoare asupra noastră, par'că ne împlea sufletul de un fior nedefinit, de o prietenească mângâiere.

La intrare lăutarii ridicară mâna la piept și se închinară până la pământ după obiceiul vremei.

Stăpânul casei îi cinși și în urmă le făcu semn.

Barbul își luă arcușul și salonul cel mare trêmura fermecat în plânsul cobzei, naiului și al vioarelor.

Barbu cântase o bătută moldovenească știi colea, ca în tinda unei cărcime dela țeară. Boierii îmbătați de cântec în culmea vioișiei, înbujoarați la față, tropotind pământul cu pași măsurați și chiind, băgaseră mâna în buzunaru antereului și aruncau banii în paharul lui Barbu, strigându-i „bea Barbule... bea.“

Și bătrânul cântăreț sorbia vinul, ear galbenii după ce-i săruta cu evlavie îi vira binisor în buzunaru antereului.

— Ascultă-mă Barbule, — îi zise N. Sturdza: ia cântă ne;

„Tu-mi ziceai.“

Barbu se închină cu supunere și clipind din pleoape începî dulce, trăgându ușurel din cobză.

Barbu deodată frînse cântecul, lăsând să-i alunece arcușul într'un cântec de țeară voios și saltăreț și plin de inimă de-ți venea să te prinzi la un joc gospodăresc să curgă țărîna din pod și să asude pământul.

Compozitorul Liszt, așezat într'un jelt, îngândurat tăcea molcum, privind în gol visător c'un zimbet ușor înflorit pe buze.

După ce lăutarii încheiară cântecul Liszt își împreună mâinile și rostî cu o lacrimă în voce; „Doamne, câtă artă și frumseță.“

Adunarea izbucni într'un ropot de aplauze. Liszt scoase din buzunar un pumn de galbeni, și luncându-i în paharul lui Barbu îi zise:

— Se bem amândoi lăutarele!... Cele două pahare se ciocniră. Liszt era emoționat de-i tremura paharul la gură.

După câteva clipe, Liszt se ridică încețitor și îndreptându-se cătră Barbu, punându-i o mână pe umăr îi spuse:

— Tu 'mi-ai făcut cunoscută muzica ta, acum să-ți cânt și eu pe a mea.

Muzicantul ușurel se așează la piano, în mijlocul unei tăceri de biserică.

Barbu duș, cu pleoapele plecate și cu vioara pe braț, asculta neclintit, fără să clipească macar. Era o privesc de-o fermecătoare frumusețe. Boerii par'că încremenise vrăjii de zborul cântecului. Barbu sorbind notă cu notă, privea învâluind artistul într'o căutătură aiurită.

Liszt se ridică dela piano în mijlocul uralelor nestirșite.

Barbu veni la el și la rîndul seu întinzându-i un pahar îl rugă să bea. Paharele se ciocniră rar, Liszt zimbînd îl întrebă: Ce zici Barbule de bucățica asta.

Ei! măria ta! mândră de tot, par că mă înștrăinam de lume ascultând-o; zău dacă nu vè este cu supărate îngăduiți-mi să o încerc și eu așa o leacă, să ved o țin eu minte! Liszt cu un suris blând de îngăduire și bunătațe părintească, îi îngădui să încerce.

Barbu nu terminase cântecul și Liszt, se ridică și veni drept la bătrân, îmbrătoșă cu căldură și ridicând paharul cu șampanie și cu galbeni îl întinse bătrânului cu figura palidă și cu barba albă cum e argintul zicându-i:

Bea Barbule, bea, că d-zeu te-a tăcut artist și tu ești... mai mare decât mine. A.

Bibliografie.

„Țiganiada“ sau „Alexandria ai țiganească“, o preafrumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaiscutitul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciuru în Brașov. Prețul 45 cr.

„Troparele Chemării Duhului Sfânt“, compuse pe baza melodiilor comunicate de Escol. Sa I. P. S. S. domn arhiepiscop și metropolit Ioan Mefianu, pentru cor de bărbați, de Timoteiu Popovici, prof. de muzică la seminarul „Andreian“. Op 10. Sibiu, 1901. Prețul unui exemplar franco 65 cr.

Tricolorul românesc. Cu acest titlu a scos domnul Constantin Berar în Cernăuți o broșură despre mândrul nostru tricolor, arătând, că el nu este al unei țări, ci al întregului popor românesc: simbolul națiunii române. Broșura este dedicată domnului Dr. George Popovici; pe învăltoare are de-a curmezișul o frumoasă bandă tricoloră. Se poate procura dela autor; prețul nu e indicat.

Scrisori cătră plugari, de Constantin Sandu, diplomat al școalei de agricultură dela Herăstrău.

Este o broșură a bibliotecii populare a administrației domeniului coroanei. Administrațiunea domeniului coroanei a edat până acum 19 broșuri pentru țărani, de cuprins mai cu seamă economic. „Scrisori cătră plugari“ este broșura sau cărticeoa a XIX-a și e împodobită cu portretele MM. LL. Regele și Regina și cu mai multe ilustrații în text.

Cărticeoa cuprinde mai multe capitole economice, instructive, d. e. Plugari. — Arături. — Grape. — Sămânatul. — Despre fâneațe etc., scrise toate în limbaj ușor, popular. 6

O nouă carte de contabilitate. A eșit de sub tipar broșura: „Introducere în contabilitate și contabilitate în partidă simplă“, de I. C. Panțu, profesor la școala comercială superioară din Brașov. Cartea aceasta, scrisă într'un limbaj cât se poate mai ușor, este menită a lăși cunoștințele de contabilitate dina poporul nostru. Purcezend mic-eseemple practice autorul stabilește regulile de lipsă și principiile contabilității, făcând un curs complet al acestei științe, astfel că ori-cine are interes se poate iniția cu ușurință în contabilitate. Recomandăm această carte cu deosebire învățătorilor, preoților, comercianților precum și tuturor, cari stau în legături cu băncile noastre. Cartea se estinde pe 14 coale de tip. 8° mare I—VIII+213 pag. Prețul este 2 cor. + porto postal 20 bani. Se poate procura dela librăria archidieceșană din Sibiu, dela tipografia A. Murășianu, librăria N. I. Ciuru în Brașov și dela librăria seminarului gr.-cat. din Blaj.

Verbe înțelepte. Maxime și reflecțiuni din literatura universală, culese de Aurel C. Popovici, București. Editura institutului de arte grafice și editură „Minerva“. 1900.

Este o bogată colecție de maxime, adunate cu multă sîrguință și pricepere de vrednicul nostru compatriot Aurel C. Popovici. Cartea are format 8-av mic, portativ și 316 pag. cuprinzînd la 1300 de maxime și sentențe, tot atâtea perle prețioase ale cugetării celor mai renumiți scriitori și bărbați de valoare ai tuturor popoarelor. Prețul este 1 leu 50 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 29 Maiu n. 1901.

Hotel „Imperatul Romanilor“: Molnár, maior din Oluj; Reinhardt, voiașor din Teplitz; Șarlota Rosenberg din Budapesta; Sigethy, notar, Doszantny, proprietar, din Taras; Berevo; cu soția, proprietar din Ghelmar; Weiss, Fuss, Seraphin, Fürst, din Viena, Jung, Ronay, Gutmann, Roth, din Budapesta, comercianți.

Hotel „Meltzer“: Ursu cu familia din Meșed, Motora din Trâmpeole, preoți; Dr. Albu, avocat din Mercurea; Tieger, sublocotenent din Ibașfalău; Fabritius, comerciant din Sebeșul-săseș.

Hotel „Mihaiu“: Retzek, privatier din Gratz; Kleesz cu soția, ospătar din Brașov.

Hotel „Habermann“: Kanak, secretar de tiro. din Timișoara.

Cursul pieței din Sibiu.

Dim 29 Maiu n. 1901.

Hârtie-monetă română	Cump.	18.74	vând.	18.84
Lire turcești	„	—	„	—
Imperiali (15 R° aur)	„	—	„	—
Ruble rusești	„	2.46	„	2.54
Galbeni	„	11.26	„	11.84
Napoleon-d'ori	„	19.—	„	9.100
100 Marce germane	„	117.—	„	117.40
Livre sterling	„	28.90	„	24.20

Bursa de Budapesta.

Dim 27 Maiu n. 1901.

Renta de aur ung. 4%	117.50
„ „ 4%	92.90
„ „ val. cor. 6%	99.00
Imprumutul căilor ferate ung.	99.25
Bonuri rurale ung.	98.50
„ „ croate-slavone	98.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.60
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	131.—
Renta de hârtie austriacă	98.15
„ de aur austriacă	98.—
„ de aur austriacă	11.25
Losuri austriace din 1890	141.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1690.—
„ de credit ung.	698.50
„ de credit austr.	696.—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economi „Albina“	102.—
Galbeni imperiaști	111.85
Napoleon-d'ori	19.07
Marci 100 imp. germane	117.55
London 10 Livre sterlingi	240.25

Bursa de Viena.

Dim 27 Maiu n. 1901

Renta de aur 4%	117.50
Renta ung. v. c. 4%	92.95
Imprumutul căilor ferate ung.	92.80
Bonuri rurale ung.	99.60
„ „ croate-slavone	92.5
Renta de hârtie austriacă	98.35
„ „ argint austriacă	98.15
„ „ aur austriacă	11.15
Losuri austriace din 1890	145.75
Acțiunile băncii austro-ungare	167.—
„ de credit ung.	698.—
„ de credit austr.	677.25

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

„DER ANKER“ Representanța generală pentru Ungaria:
Budapesta,
VI. Deákplatz 6, în casa proprie.
(Fondată la 1858).

Avea totală 138 milioane coroane
Suma asigurată 505 milioane coroane
Suma rebonificărilor 225 milioane coroane [171] 1-2

În anul 1900 au primit cei asigurați cu participare la câștig pentru asigurări pe
cazul de moarte și asigurări mesteceate după planul de dividendă A — precum deja
de 26 de ani primesc, 25% în număr din premiile anuale, eară la asigurări me-
stecate și asigurări de bancă după planul de dividendă B (dividendă crescândă în
fiecare an) 3% din toate premiile plătite dela începutul asigurării ș. a.:
după 3 ani, după 4 ani, după 5 ani, după 6 ani, după 7 ani,
9%, 12%, 15%, 18%, 21%.

Asigurări avantajoase amestecate și pentru înzestrare.
Polițele se dau și în limba română. Cu prospecte și îndrumări servește representața
generală susamintită (unde sînt a se trimite și ofertele), precum și representații societății
Representanța în Sibiu: **Friedrich Ozikelli.**

„Foaia Poporului“,
este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.
„Foaia Poporului“
ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins
bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu
ilustrațiuni.
Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată a bona această foaie
„Foaia Poporului“
va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.
Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la
„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară
atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile
comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogă-
țită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a
îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate
de potrivită, pentru-ca poporul să se poată pe deplin înțelege sfaturile
și îndrumările ce li-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite,
boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:
Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe
despre
LEGEA VETERINARĂ
(Lecuirea vitelor)
și
BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.
De
Tormay Béla.
Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.
Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate
cumpăra dela
Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Din editura „Tipografie“, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	» —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	» —80
Aluașiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare«	» 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	» —24
Trifoiul	» —20
Costan T., Aur, novelă	» —30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	» —30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	» 1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	» 1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	» —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	» —40
» Reprive din Paradoxe sociologice	» —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	» —10
Russu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	» 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	» —60
Simu R., Monografia comunei Orlat	» —50

Color-ee cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor
și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.
Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Publicațiune.
Se aduce la cunoștință, că moara
din jos, cu două petri, proprietatea co-
munei politice Avrig și fondului ele-
mosinar din Sibiu, precum și moara
din sus, tot cu două petri, proprietatea
comunei Avrig, se dau în arîndă pe
calea licitațiunii în 3 Iunie 1901
10 ore a. m., în cancelaria comunală
din Avrig. [179] 2-2

Oferte în scris se primesc până
la începerea licitațiunii.
Condițiunile se pot vedea în orele
oficioase atât la magistratul orașenesc
Sibiu, cât și la primăria comunală Avrig.
Avrig, 27 Maiu 1901.

Ioan Vlad, Ioan David,
primar. notar.

Avis.
Recercăm pe proprietarii acțiilor
nrîi: 15-16, 89-93, 94-98, 477-478
să solvească restul capitalului dela aceste
acții în termen de 30 zile, altcum se
vor vinde. [173] 3-3

Satul-nou, în 23 Maiu 1901.

Direcțiunea
dela
„CERES“, societate comercială pe acții.

W. Krafft în Sibiu
se află de vînzare:
Cărți mai noue.
(Prețurile în coroane).

Alexandri V., Opere complete, poezii (Doine,
Lăcrimioare, Suvenire, Mărgăritele, Paste-
luri, Legende, Ostășii noștri, Altele). 150.
Anuarul I. al »Reuniunii sodalilor român din
Sibiu«. 1867-1899. 120.
Barcianu Dr. D. P., Dicționar rom.-germ. 6.—,
legat 7.60.
Biblioteca populară »Minerva«, cea mai ieftină
și utilă publicațiune. Fiecare număr 15 bani.
Au apărut până acum: Nr. 1-3. Istoria
populară a Românilor. 4. Cîntarea României.
5. Istoria populară a literaturii române.
6. Revoluțiunea lui Tudor Vladimirescu. 7.
Perdere Basarabiei. 8. Istoria lui Vodă Cuza.
Conda P., Drepturile și datorințele învățătorilor
confesionali români. 3 50.
Daus L., Străbunii, roman. 4.—. [154] 8-5
Eminescu, Poezii. —64. (Nr. 195-196 din
»Biblioteca pentru toți«).
Heine, Romane și Cîntece. Traducere în ver-
surile de St. O. Iosif. 2.—.
Iosif St. O., Patriarhale. Poezii. 2.—.
Mihályi Dr., Diplome Maramureșene din secolul
XIV-XV. broș. 10.—, leg. 12.—.
Moldovan Silvestru, În Panteon. Mormintele
marilor noștri bărbați 1848-49. 1.—.
Obedeanu C. V., Grecii în Țeara-Românească,
cu o privire generală asupra stării culturale
până la 1717. 12.—.
Păcățian T. V., Sămbăta morților, dramă din
popor în 5 acte. —60.
Pop G., Dicționar mitologic, numiri de per-
soane și lucruri din mitol. greacă și latină,
pentru usul școlar și privat, fasc. I. —40.
Popovici Aurel C., Vorbe înțelepte, maxime
și reflexiuni din literatura universală. 1 50.
Rațiu I., Vieța și operele lui Andreiu Mu-
reșan, studiu ist.-literar. 2.—.
Șăineanu L., Influența orientală asupra limbii
și culturii române. Vol. I. Introducerea. 7.—.
Vol. II. Vocabularul. 8.—.
Scrob Carol, Rouă și Brumă, poezii. 1.50.
Slavici I., Vatra părăsită, novelă din popor. 1.50.
Taufan G., Filosofia lui Plotin. 5.—.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.
Un băiat
deștept, din casă bună, cu cel puțin
2 clase gimnasiale ori reale se
primește imediat ca **învățăcel**
la **„Tipografia“, societate**
pe acții în Sibiu.

A apărut și se află de vînzare la **„Tipografia“,**
soc. pe acțiuni în Sibiu
Anuarul I.
al
„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“,
cuprînzînd
unele date dela întemeierea ei până la
31 Decembrie 1899
publicat de
Comitetul Reuniunii.
Prețul I cor. 20 bani, cu porto postal I cor. 40 bani.

Prima fabrică de mobile în Sibiu
Fritz W. Elges,
Fabrica: strada Sărei nr. 37. Deposit: str. Cisnădiei nr. 30.
Telefon 37. Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile pentru
SALON,
REFECTOR,
DORMITOR.

Numai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desemnuri.
Aranjează locuințe întregi.
Specialist pentru lucrări bisericesti orientale:
fruntare, altare, străni, pictură bisericească etc. etc.
Mobiliar pentru școale și aranjament intern pentru bisericile noue.
Primește lucrări pentru edificii și montări de localuri, hoteluri,
cafenele, decorațiuni de tot felul etc. [169 49-50]

Liferant al căilor ferate ungare.

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu.
Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.	24. Strigoica. Din fanteziile lui Nicolae Goga Un exemplar 40 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni Un exemplar 10 bani.	25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc Un exemplar 20 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.	26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson Un exemplar 12 bani.
4. Pipéruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.	27. Vecinii. Din fanteziile lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Mol- dovan. Un exemplar 10 bani.	28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici Un exemplar 10 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, colăcitor-tipograf. Un exemplar 80 bani.	29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.	30. Lumee proșilor. Poveste de Silvestru Mol- dovan. Un exemplar 10 bani.
8. Colăcăriful. Obiceiurile țeranilor români la nunță, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.	31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Măr- gineanul“. Un exemplar 24 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Mol- dovan. Un exemplar 28 bani.	32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 24 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol- dovan. Un exemplar 6 bani.	33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc Un exemplar 10 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.	34. Spice de aur. Culesse de dascălul Ioan F. La- zar. Un exemplar 20 bani.
12. Îndrăcelul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.	35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giu- rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem- plar 12 bani.	36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meța Un exemplar 16 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarrik. Un exem- plar cu 80 bani.	37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulca. Un exemplar 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.	38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 24 bani.
16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.	39. Doi copii. Poveste de Ioan Meța. Un exem- plar 20 bani.
17. Pe pământul Tarsului de George Coșbuc Un exemplar 16 bani.	40. O partiță în patru. De Antoniu Ghislan soni. Un exemplar 24 bani.
18. Căldărșcu cu trei picioare. Poveste franze- sască de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge- nevray. Un exemplar 16 bani.	41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
19. Cenușoaia. Poveste de I. T. Mera. Un exem- plar 16 bani.	42. Croitorul și cei trei fesozi. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 80 bani.
20. Un peșitor îndrăcitic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.	43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.	44. Rusaliu pînărarul. Poveste de Nicolae Trim- bițeanu. Un exemplar 44 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.	45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandra Paredi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exem- plar 40 bani.
23. Fata Craiului din cetină. De George Coșbuc Un exemplar 8 bani.	46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradu- cere din limba rusă de Enea Hedeș. Un exem- plar 80 bani.
	47. O cută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
	48. Poezii populare »Căntece bătrânești«. Din cule- gerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Color-ee cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste
tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.
Se află de vînzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale
cu
ilustrații românești
„...toate 'a tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea“
în
peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare
Se află cu prețul de 10 bani per bucată
la
„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.
La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.